

Piše: Zoran Buhač, pedagog

Kada sagledamo mnoge teorije razvoja čovjeka sve se svodi na neke faze razvoja. Uglavnom imamo mladost, srednje doba i starost. No, svaka se ta faza sastoji od kraćih i manjih podfaza i razdoblja. Mnoge poslovice i pjesme govore o ljepoti djetinjstva i doista su istinite. I djetinjstvo ima svoja razdoblja, a najljepše je ono rano, ono dok još nema škole, dok dan traje kao tjedan, a tjedan kao godina i igra ne prestaje. Opet, i tome dođe neki kraj. Djeca rastu i dođu u doba kada okrugle stolove i male simpatične vrtičke stolce treba zamijeniti za ozbiljne tamno zelene školske klupe. Valja krenuti u školu. Svake godine naš vrtić u svom redovnom programu i programu predškole isprati tri razreda prvašića i to je za jedinicu lokalne samouprave kao što je Kloštar Ivanić doista velika i važna stvar. Djeca školu doživljavaju kao nešto zanimljivo i egzotično i takvu im percepciju treba ostaviti. Iako je prilagodba na prvi razred zbog sve opsežnijih programa sve teža i za djecu stresnija trebamo našim budućim školarcima poželjeti puno uspjeha u školi i da se što duže i što ljepše sjećaju vremena koje su proveli u našem vrtiću. Da im u školi bude što ljepše i nalik na vrtić u kojem su se tako lijepo provodili kao i ovog dana oproštaja od vrtića.

